

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31700

гр. София, 11.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110113003 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

1. Предявен е от В. С. К., ЕГН ***** против Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ (ДУССД) - Министерство на вътрешните работи, иск с правно основание по чл. 181, ал. 1, пр. 2 ЗМВР вр. 86 от ЗЗД за заплащане на сумата от 4 320 лева, представляваща сбор от ежемесечно дължимите суми за храна за 36 месеца за периода от 14.03.2019 г. до 14.03.2022 г., включително, ведно със законната лихва за забава от депозиране на исковата молба (10.03.2023 год.) до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че до 01.02.2017 г. ищецът работел по служебно правоотношение с ответника, като заемал длъжността началник на сектор „Обслужване“ към отдел „Обществено хранене“ при Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР. Със заповед № 8121К-1589/11.03.2022 г., считано от 14.03.2022 г., служебното му правоотношение било прекратено поради съкращаване на длъжността. Сочи, че за периода от 14.03.2019 г. до 14.03.2022 г. в месечната му заплата не била включена левовата равностойност на полагащата му се храна, съгласно чл. 181 от ЗМВР, чийто размер се определял с ежегодни заповеди на министъра на вътрешните работи, издавани на основание Наредба № 8121з-773 от 01.07.2015 г., поради която я претендира, ведно със законната лихва за забава от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Претендира и сторените по делото разноски.

2. Ответникът Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ (ДУССД) е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок по чл. 131 ГПК. Не оспорва твърденията за наличие на служебно правоотношение между страните и положения труд от ищеца за процесния период. Твърди, че ищецът е служител от категорията на чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, чийто статут се урежда от ЗДСл, правилата на ЗМВР се прилагат само частично и то при наличие на законови препратки, поради което разпоредбата на чл. 181, ал. 1 ЗМВР е неприложима в отношенията с ищеца. Сочи, че

специалният закон-ЗМВР не предвижда на държавните служители работещи в системата на МВР да се изплаща отделно и допълнително сума за храна в размер на 120 лв. месечно и счита, че такава сума не се дължи на ищеца, тъй като категорията служители, към която се числи той, не е от посочени в изричните заповеди, издадени от министъра на вътрешните работи, в които изрично е посочено, че те се отнасят само за служителите на МВР по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 от ЗМВР. Сочи, че считано от 01.02.2017 г., когато ищецът е преназначен по посочения ред, възнаграждението за прослужено време и левовата равностойност за храна, не се начисляват отделно, а представляват компонент от получаваното от него основно възнаграждение. Моли, исковите да се отхвърлят като неоснователни и недоказани. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение на ищеца.

3. Като безспорни на основание чл. 153 ГПК не подлежат на доказване следните обстоятелства: наличието на служебно правоотношение между страните до 14.03.2022 год., по силата на което, считано от 01.02.2017 г., ищецът заемал длъжност, имаща статут на държавен служител, по смисъла на чл.142, ал.1, т. 2 от ЗМВР, както и че в рамките на заявления с исковата молба период от 14.03.2019 г. до 14.03.2022 г. на ищеца не е заплащана отделно левова равностойност на храна.

Не е спорен и въпроса, че за процесния период левовата равностойност на храна е била в размер на 120 лева месечно.

Спорен по делото е въпроса дали на ищеца в качеството му на държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, след преобразуването на служебното му правоотношение на 01.02.2017 г. му се дължи предоставяне на храна или левовата ѝ равностойност.

4. Доказателствената тежест се разпределя по следния начин:

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване, че е бил в служебно правоотношение с ответника и е полагал реално труд в процесния период; дължимостта и размера на левовата равностойност за храна; падежа на задължението за плащане на левовата равностойност за храна и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е да докаже, че е изправна страна по съществуващото между страните служебно правоотношение, съответно да установи правоизключващите си възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици, а именно че при определяне на възнаграждението на ищцата е включена и левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР, съгласно § 69, ал. 6 ПЗРЗИДЗМВР.

5. По доказателствените искания на страните:

Следва да бъдат допуснати като допустими, относими и необходими представените писмени доказателства от ищеца в исковата молба и от ответника с отговора.

Следва да се остави за допълнително произнасяне искането на ответника за допускане на съдебно-счетоводна експертиза по поставените въпроси, след събиране на писмените доказателства и в случай на необходимост от събиране на допълнителни доказателства за спорните обстоятелства кои елементи на работната заплата са включени в

ОТВ на служителя, след преназначаването на ищеца по служебно правоотношение от 01.02.2017 г.

Не следва да се уважава искането на ищеца по чл. 190 от ГПК за задължаване на ответника да представи заповедите за определяне на размера на левовата равностойност на храната за държавните служители за периода от 2019 г. до 2022 г. и кадрова справка, удостоверяваща службата на ищеца при ответника, доколкото такива вече са представени с ОИМ.

Съдът намира предявения иск за редовен и допустим, като след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК и след преглед на направените от страните доказателствени искания, на осн. чл. 140, ал. 1 ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в о. с. з. за **26.10.2023 год. в 09,45 ч.**, за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца и екземпляр от отговора на ответника и приложенията му.

ДОПУСКА представените от ищеца с исковата молба и от ответника с писмения му отговор, писмени доказателства.

ОТЛАГА произнасянето по искането за ССЧЕ.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца, ответникът да представи заповедите за определяне на размера на левовата равностойност на храната за държавните служители за периода от 2019 г. до 2022 г. и кадрова справка, удостоверяваща службата на ищеца при ответника.

НАПЪТВА страните към спогодба, като им указва, че в случай че постигнат такава, на ищеца ще му бъде възстановена половината внесена държавна такса.

По доклада страните могат да изразят становища писмено до първото съдебно заседание или най-късно в насроченото о.с.з., както и да ангажират допълнителни доказателства във връзка с указанията на съда и разпределената доказателствена тежест.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____